

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 65.

Ottende Session.

24de Møde.

Løvedagen den 10de Januar.

(Fortf.)

J. N. Hansen (fortsat): Da jeg blev bekendt med dette Lovudkast, blev jeg meget overrasket ved at erfare, at den ærede Justitsminister, hvem ogsaa jeg takker for Forelæggelsen af nærværende Lovudkast, i eet Punkt er afvejet fra det, der blev vedtaget her for 2 Sessioner siden, og som den ærede Minister dengang skænkede sit Bifald, nemlig den Bestemmelse, hvorefter Sogneforstanderskaberne skulle have Indflydelse paa Udnævnelsen af Forligscommissairer. — Det er ikke glædeligt at erfare, at man ved de Love, hvor det lader sig gøre, forsøger paa at holde Indflydelsen fra den nærmeste communale Bestyrelse borte; thi jeg maa ansee det for et Gode, naar man, hvor det lod sig gøre, søgte at give den locale communale Autoritet Indflydelse paa saadanne Forhold. — Den ærede Minister har, som sagt, tidligere ikke havt Noget derimod, og jeg veed derfor ikke, hvad det er, der har bevæget den ærede Minister til i nærværende Lovudkast at fratage sin Anskuelse. Jeg troer, at Loven, for at være fuldkommen god, netop har en Mangel derved, at Udnævnelsen af Forligscommissairer for Landet ikke er lagt i Sogneforstanderskabernes Hænder. Tvende foregaaende Talere have anført, hvad der kunde tale imod, at Amtsraadene skulle have Ret til at vælge Forligsmæglere; jeg kan ikke Andet end være enig med dem deri og skal kun tilføje, at Amtsraadet jo ikke er indsat som en communal Autoritet for de enkelte

Kredse i Amtet, men som en almindelig communal Autoritet for det hele Amt med Hensyn til saadanne Forhold, der ere fælles for det hele Amt. Det er desuden aabenbart, at Amtsraadene i mange Tilfælde ville savne det fornødne Kjendskab til Personligheder i det paagældende District, saa at Valget af Forligsmæglere ogsaa af den Grund vil blive uheldigt. Der kan vist meget godt tænkes, og der vil ogsaa forekomme saadanne Districter, hvor fra der ikke findes een Mand i Amtsraadet; i saadanne Tilfælde maa man enten stole paa Amtmandens tilfældige Kjendskab til de mere Formuende i Kredsen — thi de mindre Formuende kjender Amtmanden i Reglen ikke, uagtet de mange Gange kunde være meget veffiktede til at være Forligsmæglere — eller ogsaa maa man stole paa et eller andet Amtsraadsmedlems Ytringer om, at den eller den Mand i det mindre District var kvalificeret, medens det derimod er usseligt, at Udnævnelsen af Forligscommissairer foretages af Mand, der selv kjende de forskjellige Personligheder i Districtet. Dette er den store Mangel, jeg finder ved nærværende Lovforslag. Jeg skal for Diebliffet ikke yttre nogen bestemt Formening om denne Mangel skal afhjælpes derved, at man holder sig til det, der blev vedtaget for 2 Aar siden, nemlig at Sogneforstanderskaberne hver for sig bragte nogle Mænd i Forslag, blandt hvilke Amtsraadet valgte, eller om man skal — hvad jeg troer nu vil være lettere at gennemføre og dog føre til det samme Resultat — lade Forligscommissairerne for Landets Vedkommende vælges paa samme Maade, som Amtsraadet vælges, saaledes at ethvert Sogneforstanderskab i Kredsen sender Delegerede til et almindeligt Møde, og at de Dele-